

РЕШЕНИЕ

№ 1491

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **11333** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Н. Х., гражданин на П. срещу Решение № 712/16.10.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила. Твърди се, че административният орган не е изложил подробни аргументи относно сигурността в П. и не е изяснил фактическата обстановка в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Изложени са данни за влошена ситуация в страната по произход на жалбоподателя и е оспорен изводът, че не са налице основания за предоставяне на статут. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

Отвратната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на статут вх. № 632 от 10.07.2012 г. на РПЦ - С. от Н. Х., [дата на раждане] г., в [населено място], обл. Г., гражданин на П., по народност - пенджабец, религиозна принадлежност: мюсюлманин - сунит, разведен,

ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидата са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ.

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на Закона за убежището и бежанците. За първи път чужденецът е поискал да му бъде предоставен статут с молба вх.№ 1480/16.12.2009 г. до ДАБ, която е мотивирал с несигурната обстановка в държавата му по произход и с наличието на сблъсъци между привърженици на конкурентни партии. С решение № 463/15.10.2010 г. председателят на ДАБ е отказал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Подадена е жалба, която е отхвърлена с решение № 5043 от 11.04.2011 г. на Върховния административен съд, Трето отделение, оставено в сила с решение № 12556/03.10.2011 г. на ВАС, V-членен състав.

На 15.11.2011 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

С чужденеца са проведени интервюта на 10.07.2012 г. и на 31.07.2012 г. от интервюиращ орган. Лицето е потвърдилж личните си данни, посочени при регистрирането му в ДАБ и е заявил, че е напуснал П. през 2003 г. легално със студентска виза за К., където учил 2 години и живял до 2008 г. След това пристигнал в Б. легално, с виза, тъй като бил женен за българска гражданка, от която има една дъщеря, [дата на раждане] Посочил, че брат му М. С. бил кмет на община Г. , но през 2007 г. изгубил изборите и сега бил в опозиция. Чужденецът заявил, че също бил в политиката, тъй като много помагал на брат си. Цялото му семейство членувало в партията Лига на мюсюлманите. Другият му брат бил полицаи. Семейството му било известно и не позволявало терористи да развиват дейност в техния район. Братята му започнали да разследват членове на Ал К., които били от техния район, поради което семейството му било заплашвано и тормозено от тези хора. Брат му М. бил леко ранен през м. април 2012 г. Кандидатът е заявил, че също бил заплашван от терористите. Посочил, че след инцидента с брат му семейството му имало назначена охрана и не излизали от дома им, тъй като били постоянно заплашвани. Заявил, че желае да живее в Б., за да се грижи за дъщеря си и да спаси живота си. Чужденецът заявил, че не е бил арестуван и осъждан.

С докладна записка от 30.07.2012 г. от ст. експерт при ДАБ директорът на РПЦ – С. е уведомен, че молбата на Н. Х. ще бъде разгледана в производство по общия ред.

На 29.08.2012 г. е изготвено становище от експерт в РПЦ - С., с което е предложено да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на Н. Х..

На основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е изискано и е получено становище рег. № Т-5347/07.08.2012 г. от държавен агент при ДАНС до председателя на ДАБ, съгласно което ДАНС възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца.

С оспореното в настоящото производство решение № 712/16.10.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В решението е посочено, че изложените в хода на административното производство обстоятелства за политическото му преследване в П. не представляват основание за предоставяне на статут, което е прието с влязъл в сила административен акт. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия,

националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплата, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че Н. Х. не е бил принуден да напусне П. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително изтезание, или наказание. Решаващият орган е посочил, че твърденията на кандидата, че семейството му е било заплашвано от терористи, са противоречиви и недостоверни, тъй като е изяснено, че единият му брат продължава да работи като полицаи, а другият е политик, който се готви за предизборна кампания. Изложени са доводи за липса на данни за безогледно насилие и въоръжен конфликт в П., като е обсъдено тълкуването дадено с Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07 на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Жалбоподателят не твърди, че е бил лично преследван поради принадлежност към определена партия или поради политическото му убеждение, за да се приеме, че е налице основание за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. На следващо място, не са налице и твърдения, че лицето не може да се ползва от закрилата на държавата си. Напротив, изрично е посочил, че семейството му е охранявано, а той се е завръщал в родината си поради заболяване на родителите му.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: - смъртно наказание или екзекуция; - изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; - тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Посочените от заявителя обстоятелства, обуславящи желанието му да получи статут, освен че не са подкрепени с доказателства, не са сред основанията обосноваващи необходимост от предоставяне на хуманитарен статут. На първо място, обосновано административният орган е приел, че са налице противоречия и несъответствия между изложените от чужденеца обстоятелства при проведените интервюта. Твърденията на жалбоподателя, че той и семейството му са били заплашвани от терористи, поради

партийната дейност на брат му М. С., са не само недоказани, но и несъответстват на останалите обстоятелства, посочени по време на интервютата. Жалбоподателят ясно е заявил, че и към момента на интервютата братята му продължават да изпълняват своята дейност – партийна и полицейска. Същевременно, не е заявил каквито и да е данни за оказано спрямо него в П. насилие или да е бил заплашван по какъвто и да е начин от лица или организации, поради което да се приеме, че страхът му да се завърне в страната е основателен.

Следва да се обсъдят и мотивите на решението на Съда на Европейския съюз по дело № С-465/07, според които, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защитата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно – колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена. В процесния случай, оспорващият не е заявил каквито и да е данни за лично засягане или застрашаване. Същевременно, въз основа на представената по делото справка за ситуацията в П. рег. № 01-4578/10.09.2012 г. по описа на ДАБ се установява, че макар и обстановката в страната да е несигурна, поради увеличение на атаките срещу цивилни граждани и нарушаване на човешките права, не са налице данни за въоръжен конфликт в страната и твърдения насилието в П. да е достигнало изключителна степен. Поради това, правилен се явява изводът на административния орган, че спрямо оспорващия не е налице заплахата от безогледно насилие в държавата му по произход.

С оглед гореизложеното, като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение, а подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Х., гражданин на П. срещу Решение № 712/16.10.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: